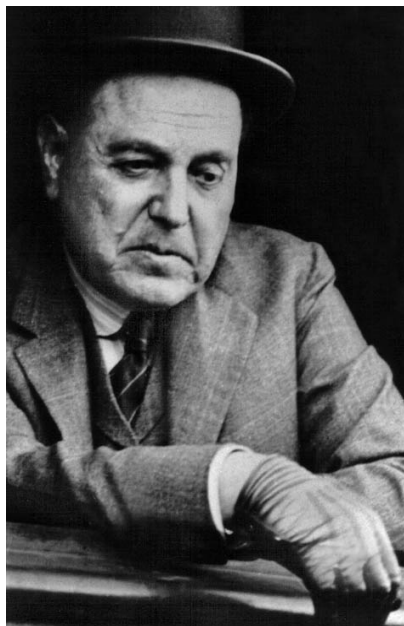

ІРІґОЙЄН Іполіто (Irigoyen Hipólito; 12. 07. 1852, Буенос-Айрес — 03. 07. 1933, там само) —

арґентинський громадсько-політичний і державний діяч. 1878 обраний до законодав. зборів провінції Буенос-Айрес, 1881 — до палати депутатів конгресу. Співзасн. (1891) і голова (від 1896) лівоцентрист. партії «Громадян. радикал. союз». 1916–22 і 1928–30 — президент Аргентин. Респ. У внутр. політиці виступав із позицій клас. співпраці в ім'я заг.-нац. інтересів. Запровадив 8-годин. робочий день і пенсійне забезпечення для робітників; здійснив університет., адм. і муніципал. реформи; боровся за вільне й всенар. виборче право; усунув від влади консерваторів у центрі й на місцях; обмежив латифундист. землеволодіння та націоналізував нафт. родовища. У зовн. політиці зберіг нейтральність Аргентини під час 1-ї світової війни, виступав проти «великої палиці» політики США, прагнув створити Союз лат.-амер. держав. Засудив 1-у світову війну і Версал.-Вашингтон. систему міжнар. відносин (за що отримав у деяких дослідників прізвисько «арґентин. Ганді»). 5 лютого 1921 підписав декрет № 22 про юрид. визнання незалежності УНР. Встановив торг. стосунки з Рад. Росією. 1930 усунений від влади внаслідок реакц. військ. перевороту.

М. Василик

Бібліографічний опис:

Іріґойєн Іполіто / М. Василик // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12610>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).